

Nord efter op gennem Havnen. Det er altsaa hele Udviklingen, som jeg tror helt naturligen vil gøre det tilraadeligt og forsvarligt — for ikke at bruge stærkere Udtryk — i en nær Fremtid og i Forbindelse med Udviklingen Nord paa at tilvejebringe denne Forbindelse Syd paa, hvorom her er Tale.

W. Dinesen: Jeg forstaar meget vel, at det har været en Fristelse for den ærede Krigsminister at kunne forelægge et Lovforslag som dette, men jeg forstaar mindre vel, at den ærede Krigsminister ikke har kunnet staa for Fristelsen og har vist den Frejdighed at forelægge det. Efter at de provisoriske Foretagender have tømt Kassen, og den ærede Krigsminister altsaa ikke længere ad den Vej kan arbejde paa de fortifikatoriske Anlæg, der ere stete omkring Kjøbenhavn, forstaar jeg godt, at han har faaet en hel Del Kræfter disponible, Kræfter nemlig, der ere vante til at rulle med Millioner, og som naturligvis nødig ville opgive denne Sport. Jeg forstaar derfor, som sagt, meget godt, at et Foretagende som dette kan falde ind under Krigsministerens Duster, og jeg kunde for saa vidt heller ikke have noget imod, at de militære Kræfter, som have teknisk Uddannelse dertil, faa Lov til at udføre saadant Arbejde. Jo flere Arbejder af denne Slags de kunne udføre, jo bedre vilde det paa en vis Maade være. Men naar vi se hen paa de Foretagender, som de foreløbig have maattet opgive paa Grund af Pengemangel, og se paa, hvad der er kommet ud deraf, og altsaa paa, hvad der ligger under den Sagkundskab, som der har været talt saa meget om, ja endog under den særlige Sagkundskab, maa jeg uægtelig sige, at jeg ikke synes, der er Anledning til at gaa videre ad samme Vej. De fortifikatoriske Arbejder, som ere lavede omkring Kjøbenhavn, udgør ikke nogen Fæstning. Det er spredte fortifikatoriske Anlæg uden Sammenhæng. Den kjøbenhavnske Fæstning, som man kalder det, er ikke mere en Fæstning, end Kristiansborg Slot er et Hus, og naar man taler om at fylde Tropper ind i denne Fæstning, er der ikke mere Fornuft deri, end om man vilde tale om at sætte Møbler ind i Kristiansborg Slot. Det forekommer mig derfor ikke, at der er Anledning til at gaa ind paa et Foretagende, som det, der her er stillet Forslag om. Jeg skal yderligere bemærke, at endog fra den ærede Krigsministers eget Standpunkt kan det, som altsaa er udført af de Folk, som man her foreslaar, skulle arbejde videre, ikke blive betragtet som noget alvorligt. Den kjøbenhavnske Befæstning kan efter Krigsministerens egen Opfattelse ikke blive betragtet som en

alvorlig Ting. Jeg tror ikke, at den ærede Krigsminister kan betragte det som andet end en Spas, efter som man i andre Lande sætter Folk i Tugthuset, naar de komme i Nærheden af en der værende Fæstning, men den ærede Krigsminister tværtimod lader sine Officerer vise Per og Povl omkring i denne saakaldte Fæstning og fremhæver dens Nytte.

Formanden (Høgskro): Vil det ærede Medlem dog ikke betænke, at det ikke er Kjøbenhavns Befæstning, som her foreligger til Forhandling.

W. Dinesen: I denne Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg mener, at dette, der her foreslaaes, er en Fortsættelse af Fæstningen. Det, som der her er Tale om, er ganske sikkert et Kanal anlæg, men det kommer ind i Befæstningen, og det er derfor, at det er foreslaaet af den ærede Krigsminister. Jeg mener da, at hvis dette Forslag i dette Øjeblik skulde blive vedtaget, vilde det være en Godkendelse af Fæstningen. Vilde man give Krigsministeren de Penge, som han anmoder om til dette Øjemed, vilde det være en Godkendelse af, hvad der er gjort provisorisk. Jeg forstaar derfor ikke, at man kan ønske at se et saadant Forslag fremkomme, og jeg kan ikke forstaa, at den Side af Salen, hvortil jeg hører, kan ønske Forslaget fremmet. Jeg skal derfor tillade mig at stemme imod det.

Sammerich: Jeg kunde fristes til at frasalde Ordet, efter at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein) har behøvt Spørgsmaalet fra saa mange Sider. Det er derfor ogsaa kun et enkelt Punkt, jeg nu ønsker at tale om, og mit Ønske er fremaldt ved nogle Udtalelser af det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen), hvis Betragtning jeg paa et væsentligt Punkt maa understrege. Han omtalte de forandrede Forhold, som dette Foretagende vilde fremfalde med Hensyn til Strømmingerne osv. her ved Kjøbenhavns Havn, var dermed inde paa nogle tekniske Spørgsmaal, som ganske vist ere vanskelige at behandle her i Salen, og som i det hele nærmest høre hjemme i et Uvalg. Saa meget kan man imidlertid allerede her komme paa det rene med at, medens det er saa, at de ny Forhold, som man staber ved en saadan Forandring, som der her er Tale om, næsten ikke er til at beregne i Forvejen, saa er saa meget dog sikkert, at naar man nu forandrer de bestaaende Forhold, efter hvilke Strømmen i Røge Bugt gennem en ret bred,